Dr. Vale Vouk.

Apstrahiram od znanstvenog rada g. dra. Vouka, koji je rad već ocijenio g. prof. G. Janeček kad se radilo o tom, du bude dr. Vouk izabran dopisnim članom Jugosl. Akademije (1919.). Tih radńa neću sada uzeti u obzir, jer bih time opetovao samo ono, što je već iznio imenovani akademik o znanstvenoj vrijednosti odnosnih radova.

Ja ću se zato tek ograničiti na to, da u kratko prikažem znanstveni rad g. dra. Vouka iza godine 1919., a da se uzmogne prosuditi smjer i intensitet rada g. dra. Vouka unutar ono 5 godina iza ńegova izbora za člana dopisnika ove Akademije.

Od čisto znanstvenih rasprava imenujem:

1. Železne cianoficije. Izašlo u „Radu" Jugosl. Akademije, kń. 223., 1920. pg. 126.—136.

2. Temperaturne granice termalne Alge Mastigocladus laminosus. — Izašlo u spomenici 50. godišńice profesorskog rada S. M. Lozanića. Beograd 1922.

3. Die Probleme der Biologie der Thermen. — Vortrag gehalten am 23. September bei der Jahrhundertfeier Deutscher Naturforscher und Aerzte in Leipzig. — Izašlo u „Internationale Revue der gesammten Hydrobinlogie und Hydrographie". Bd. XI. Heft 1/2. 1923.

Osim ovih — kako rekoh — čisto znanstvenih rasprava napisao je dr. Vouk još i neke naučne članke, od kojih biležimo samo one, u kojima ima originalnih priloga. Te bi bile:

1. Osvrt na obznanu „Nauke o životu bila" uz neke terminološke bileške. Glasnik hrv. prirodosl. društva god. 1920.

2. Der Russtau in Garten- und Gewächshauskulturen. — Zeitschr. für Garten- und Obstbau. H. Jahrg. Nr. 4. pg. 25—26. 1921.

3. Radix Mandragorae. — Farmaceutski Vjesnik. God. XII. Br. 1.

4. Neke misli o popularizaciji prirodnih nauka. — Zbornik za pučku prosvjetu. God. I. Br. 1. 1922.

Osim toga priredio je dr. Vouk 2. znatno popuńeno izdańe knige „Nauka o životu bila", izašlo god. 1922. To je ujedno uspjeh akademijskog izdańa od god. 1918. (Znanstvena djela za opću naobrazbu kń. VII.).

Nadale je dr. Vouk kao saradnik velikog djela: Abderhalden: Handbuch der biologischen Arbeitsmethoden priredio dopuńeno II. izdańe dvaju prinosa:

„Methoden zum Studium des Wachthums der Pflanzen und seiner Beeinflussung" (izašlo 1922.).

„Die Methoden zur Bestimmung der chemischen Lichtintensität für biologische Zwecke". (Izašlo 1923.).

Nadale je dr. Vouk pozvani saradnik velikog djela „Handbuch der Pflanzenanatomie" pod redakcijom prof. Linsbauera u izdańu Verlag Bornträger, Berlin. — Predleži ńeć izrađeni manuskript poglavla „Myxomyceten", a u obradi imade „Das sekundäre Hautgewebe".

Konstatujem, da je g. dr. Vouk i iza izbora svoga za dopisnog člana Jugosl. Akademije jednakim marom nastojao svojim istraživańima osvijetliti različna temata iz sfere botanike, a koja još osobito nalaze izraz u nekim znanstvenim stručnim djelima, u kojima dr. Vouk sarađuje sa svojim biološkim i bilno-anatomskim istraživańima. U tom ńegovu radu kao da ga nije smetalo, što je godine 1921./22. vršio dužnosti dekana, a 1920. selio botanički zavod u nove prostorije kemijskog laboratorija.

Kako dakle g. dr. Vouk i kvalitativno i kvantitativno nije sustao, da radi na polu botanike i iza svog izbora za dopisnog člana Akademije, čast mi je predložiti skupnoj sjednici, da prihvati naš prijedlog te da izabere g. dr. Vouka izvanrednim pravim članom matem.-prirodop. razreda, eventualno kao zamjenika za redovnog, ali stalno odsutnog člana prof. dr. A. Gavazzija, jer to hitno iziskuju interesi razreda.

U Zagrebu siječńa 1924.

Prof dr. Gorjanović,
red. pr. čl. Ak.

* * *

Tome izvještaju nužno mi je nadovezati ovo:

Naš je razred smrću prof. dr. Jurja Majcena izgubio redovnog člana, čime je broj spao na sedam. Ali kako od ovih sedam članova — trojica trajno izbivaju od sjednica — dotično ne participiraju kod radova Akademije, to je spala ta dužnost na cigla četiri člana. Pošto pak prirodopisne nauke u užem smislu osim geologije nijesu zastupane u tom razredu po redovnim članovima, a što bi valalo da bude, da uzmogne razred uspješno vršiti i svoj zadatak gledom na istraživańe zemle: to je razred u prvi mah mislio doskočiti tome nedostatku, da na osnovi novih akademskih statuta kooptira iz redova dopisnikâ jednog prirodopisca za izvanrednog člana sa eventualnim pravom zastupańa redovitog člana. — Ali kako je sada smrću red. čl. dr. Majcena ispražńeno mjesto redovnog člana u razredu matem.-prirodopisnom, čini mi se najuputnijim predložiti Akademiji, da izabere prije spomenutog člana dopisnika g. dr. V. Vouka redovnim pravim članom toga razreda, kojim će izborom dobiti ne samo razred, već i čitava Akademija savjesnog i revnog radnika.

U Zagrebu veľače 1924.

Prof. dr. Gorjanović,
redov. pravi čl. Akademije.